

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน เกี่ยวกับเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษา ผู้วิจัยจะนำเสนอสาระสำคัญตามลำดับ คือ จุดมุ่งหมายของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนเกี่ยวกับเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษาใน 2 ประเด็น คือ ความเหมาะสมของค่าคะแนน และความเหมาะสมของแนวทางการให้คะแนน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารของสถานศึกษาเอกชนที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน และการประกันคุณภาพการศึกษาจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจำนวน 326 ท่าน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารของสถานศึกษาเอกชนที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน และการประกันคุณภาพการศึกษาจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจำนวน 180 ท่าน ซึ่งได้จากการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน ที่ระดับ $e = 0.05$

ขั้นตอนการวิจัย ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินงานเป็น 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นศึกษา/วิเคราะห์ ขั้นสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ขั้นตรวจสอบเครื่องมือ ขั้นปรับปรุงเครื่องมือ ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล และขั้นวิเคราะห์ สรุปผล และอภิปราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนเกี่ยวกับเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษา ในประเด็นความเหมาะสมของค่าคะแนน และแนวทางการให้คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามพร้อมแนบซองจดหมายเพื่อส่งกลับคืนให้กลุ่มตัวอย่าง หลังจากจัดส่ง 2 สัปดาห์ผู้วิจัยได้โทรศัพท์ติดตามผู้บริหารที่ยังไม่ได้ส่ง

แบบสอบถามกลับ โดยใช้ระยะเวลาประมาณ 4 สัปดาห์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนที่สมบูรณ์จำนวน 174 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.67

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for windows โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

ผลการสอบถามผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนเกี่ยวกับเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษา ประกอบด้วย 3 ตอน ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสรุปดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน

ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนจำนวนทั้งสิ้น 174 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ระดับการศึกษาส่วนใหญ่สูงกว่าปริญญาตรี ประสบการณ์การทำงานด้านการบริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์มากกว่า 15 ปี และหน้าที่หลักในการปฏิบัติงานด้านการศึกษาส่วนใหญ่เป็นครูใหญ่

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน เกี่ยวกับความเหมาะสมของค่าคะแนนสำหรับองค์ประกอบ และรายการย่อยของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าคะแนนรวม 1000 คะแนนมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมค่าคะแนนขององค์ประกอบหลัก 7 องค์ประกอบ ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นจำนวน 6 จาก 7 ค่าคะแนนขององค์ประกอบ คือ การให้ความสำคัญแก่บุคลากรและหน่วยงานย่อยซึ่งมีค่าคะแนน 85 คะแนน ผลการดำเนินงานซึ่งมีค่าคะแนน 450 คะแนน การบริหารกระบวนการซึ่งมีค่าคะแนน 85 คะแนน ภาวะผู้นำซึ่งมีค่าคะแนน 120 คะแนน การวางแผนกลยุทธ์ซึ่งมีค่าคะแนน 85 คะแนน และการให้ความสำคัญกับนักเรียนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ให้บริการซึ่งมีค่าคะแนน 85 คะแนน มีเพียงองค์ประกอบเดียวที่ค่าคะแนนมีความเหมาะสมมาก คือ สารสนเทศและการวิเคราะห์ซึ่งมีค่าคะแนน 90 คะแนน

การพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมค่าคะแนนของแต่ละองค์ประกอบ และรายการย่อยสรุปได้ ดังนี้

ค่าคะแนนของภาวะผู้นำซึ่งมีค่าคะแนนรวม 120 คะแนน มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นด้านค่าคะแนนของรายการย่อย 2 รายการ ทั้งหมดมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น คือ รายการย่อยที่ 1

ภาวะผู้นำด้านองค์กรซึ่งมีคะแนน 80 คะแนน และรายการย่อยที่ 2 ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ ซึ่งมีค่าคะแนน 40 คะแนน

ค่าคะแนนของการวางแผนกลยุทธ์ รวม 85 คะแนน มีความเหมาะสมมากอย่างยิ่ง ส่วนด้านค่าคะแนนของรายการย่อย 2 รายการ มีเพียง 1 รายการย่อยมีความเหมาะสมมากอย่างยิ่ง คือ รายการย่อยที่ 2 การปรับใช้กลยุทธ์ซึ่งมีค่าคะแนน 45 คะแนน ส่วนรายการย่อยที่ 1 การพัฒนากลยุทธ์ซึ่งมีค่าคะแนน 40 คะแนน มีความเหมาะสมมาก

ค่าคะแนนของการให้ความสำคัญกับนักเรียน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ให้บริการ รวม 85 คะแนน มีความเหมาะสมมากอย่างยิ่ง ด้านค่าคะแนนของรายการย่อย 2 รายการ มีเพียง 1 รายการย่อยมีความเหมาะสมมากอย่างยิ่ง คือ รายการย่อยที่ 1 ความรู้ด้านความต้องการที่สำคัญและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ให้บริการซึ่งมีค่าคะแนน 40 คะแนน ส่วนรายการย่อยที่ 2 ความสัมพันธ์และความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งมีค่าคะแนน 45 คะแนน มีความเหมาะสมมาก

ค่าคะแนนของสารสนเทศและการวิเคราะห์ รวม 90 คะแนน มีความเหมาะสมมาก ด้านค่าคะแนนของรายการย่อย 2 รายการ ทั้งหมดมีความเหมาะสมมาก คือ รายการย่อยที่ 2 การจัดการสารสนเทศซึ่งมีค่าคะแนน 40 คะแนน และรายการย่อยที่ 1 การวัดและการวิเคราะห์การปฏิบัติงานซึ่งมีค่าคะแนน 50 คะแนน

ค่าคะแนนของการให้ความสำคัญกับบุคลากรและหน่วยงานย่อย รวม 85 คะแนน มีความเหมาะสมมากอย่างยิ่ง ด้านค่าคะแนนของรายการย่อย 3 รายการ ทั้งหมดมีความเหมาะสมมากอย่างยิ่ง คือ รายการย่อยที่ 2 การศึกษารอบรมและการพัฒนาบุคลากรและหน่วยงานซึ่งมีค่าคะแนน 25 คะแนน รายการย่อยที่ 3 ความเป็นอยู่ที่ดีและความพึงพอใจของบุคลากรและหน่วยงานซึ่งมีค่าคะแนน 25 คะแนน และรายการย่อยที่ 1 ระบบงานซึ่งมีค่าคะแนน 35 คะแนน

ค่าคะแนนของการบริหารกระบวนการ รวม 85 คะแนน มีความเหมาะสมมากอย่างยิ่ง ด้านค่าคะแนนของรายการย่อย 3 รายการ ทั้งหมดมีความเหมาะสมมาก คือ รายการย่อยที่ 2 การบริการนักเรียนซึ่งมีค่าคะแนน 20 คะแนน รายการย่อยที่ 1 กระบวนการออกแบบและจัดการศึกษาซึ่งมีค่าคะแนน 50 คะแนน และรายการย่อยที่ 3 กระบวนการสนับสนุนซึ่งมีค่าคะแนน 15 คะแนน

ค่าคะแนนของผลการดำเนินงาน รวม 450 คะแนน มีความเหมาะสมมากอย่างยิ่ง ส่วนด้านค่าคะแนนของรายการย่อย 5 รายการ มีเพียง 2 รายการย่อยมีความเหมาะสมมากอย่างยิ่ง คือ รายการย่อยที่ 5 ประสิทธิภาพขององค์กร ซึ่งมีค่าคะแนน 70 คะแนน และ รายการย่อยที่ 1 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งมีค่าคะแนน 200 คะแนน ค่าคะแนนส่วนใหญ่มีความเหมาะสมมาก

จำนวน 3 รายการย่อยจาก 5 รายการย่อย คือ รายการย่อยที่ 4 ผลงานด้านบุคลากรและหน่วยงานย่อยซึ่งมีค่าคะแนน 70 คะแนน รายการย่อยที่ 2 ผลด้านการให้ความสำคัญกับนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งมีค่าคะแนน 70 คะแนน และรายการย่อยที่ 3 ผลงานด้านงบประมาณการเงินและตลาดซึ่งมีค่าคะแนน 40 คะแนน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน เกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทางการให้คะแนนในการดำเนินงานและการปรับใช้ และผลลัพธ์ของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ของแนวทางการให้คะแนน ในการพิจารณาสภาพการดำเนินงานส่วนที่เป็นวิธีการดำเนินงานและการปรับใช้ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมมาก ด้านระดับคะแนนทั้งหมดแบ่งออกเป็น 6 ช่วงระดับคะแนน มี 3 ช่วงระดับคะแนนมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมมากอย่างยิ่ง คือ ช่วงระดับคะแนน 90% - 100%, 70% - 80% และ 50% - 60% และอีก 3 ช่วงระดับคะแนนมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมมาก คือ ระดับคะแนน 30% - 40%, 10% - 20% และ 0%.

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทางการให้คะแนน ในการพิจารณาสภาพการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวกับผลลัพธ์ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมมาก ด้านระดับคะแนนซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ช่วงระดับคะแนน มี 2 ช่วงระดับคะแนนมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมมากอย่างยิ่ง คือ ระดับคะแนน 90% - 100% และ 70% - 80% ส่วนช่วงระดับคะแนนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเหมาะสมมาก 4 ช่วงระดับคะแนนจาก 6 ช่วงระดับคะแนน คือ ช่วงระดับคะแนน 50% - 60%, 30% - 40%, 10% - 20% และ 0%

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน เกี่ยวกับความเหมาะสมของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการจัดการศึกษา มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายจำนวน 2 ประเด็น ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมค่าคะแนนของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษา คือ ค่าคะแนนขององค์ประกอบหลักส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมมากอย่างยิ่ง ส่วนค่าคะแนนของรายการการย่อยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมมาก

2. ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ของแนวทางการให้คะแนนในส่วนของการประเมินสภาพวิธีการดำเนินงานและการปรับใช้ และการประเมินสภาพ

ผลลัพธ์ ของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษา โดยภาพรวมมีความเหมาะสมมาก และช่วงระดับคะแนน 6 ช่วงของการประเมินการดำเนินการและการปรับใช้ มี 3 ช่วงมีความคิดเห็นว่าเป็นเหมาะสมอย่างยิ่ง สำหรับการประเมินผลลัพธ์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นเหมาะสมมาก ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมค่าคะแนนของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษา คือ ค่าคะแนนขององค์ประกอบหลักส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นเหมาะสมมากอย่างยิ่ง ส่วนค่าคะแนนของรายการย่อยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นเหมาะสมมาก

จากผลการวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของค่าคะแนนของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยค่าคะแนนของ 7 องค์ประกอบหลัก ค่าคะแนนขององค์ประกอบส่วนใหญ่มีความเหมาะสมมากอย่างยิ่ง คือ ภาวะผู้นำ การวางแผนกลยุทธ์ การให้ความสำคัญนักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สารสนเทศและการวิเคราะห์ การให้ความสำคัญกับบุคลากรและหน่วยงานย่อย การบริหารกระบวนการ และผลการดำเนินงาน ยกเว้นค่าคะแนนของด้านสารสนเทศและการวิเคราะห์มีความเหมาะสมมาก ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความเหมาะสมขององค์ประกอบของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษา ดังนั้นจึงสามารถอภิปรายความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนเกี่ยวกับความเหมาะสมในส่วนนี้ได้ 2 ประเด็น คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษาส่วนใหญ่มีความเหมาะสมมากอย่างยิ่ง และความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของค่าคะแนนขององค์ประกอบ ของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นเหมาะสมมากอย่างยิ่ง และค่าคะแนนรายการย่อยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นเหมาะสมมาก

1.1 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนเกี่ยวกับ ความเหมาะสมขององค์ประกอบของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษา ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมมากอย่างยิ่ง

โดยภาพรวมแล้วความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน เกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบว่ามีความเหมาะสมมากอย่างยิ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเกรก (Greg. 1994 : Preface) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบของกระบวนการบริหารสู่ความเป็นเลิศมีแนวคิดสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ การมุ่งให้ความสำคัญกับลูกค้าโดยการสร้างกลยุทธ์ ระบบและการบริหารองค์กร และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดการบริหารคุณภาพของนักวิชาการหลายคน เช่น วิจิตรย์ สิมะโชติ (2541 : 18-20) ; สมศักดิ์ ตลประสิทธิ์ (2539 : 37) ; สุภักษ์ ชาญชัย (2544 : 20) ; พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ (2540 : 21) ; ทอร์บิน (Torbin. 1993 : 9) ; ฮราเวสกี

(Hradesky. 1996 : 2-3) ; ปรีทรสน์ พันธุ์รอรยก์ (2539 : 5) ; เดล (Dale. 1994 : 1) เบอริร์ (Izadi, Kashef and Stadt. 1996 ; citing Berry. 1991. **Managing the Total Quality Transformation**) และโฮลดี (Izadi, Kashef and Stadt. 1996 ; citing Hoyle. 1994. **ISO 9000 Quality System Handbook**) ที่กล่าวไว้โดยสรุปว่าเป็นระบบการบริหารที่เน้นคุณภาพเพื่อส่งมอบคุณค่าสู่ลูกค้า โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของทั้งผู้บริหารและพนักงาน และการปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับหลักการการบริหารคุณภาพแบบเบ็ดเสร็จของนักวิชาการหลายท่าน เช่น วิจารณ์ สิมะโชคดี (2541 : 20-21) ; สมศักดิ์ คลประสิทธิ์ (2540 : 17) ; สุกัลกษณ์ เศษะพานิช (2544 : 44) ; พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ (2540 : 27) ; เทนเนอร์และดีโทโร (Tenner and Detoro. 1992 : 31) ; สมจิตร พิริยะประภากุล (2539 : 34) ; สถาบันมาตรฐานและเทคโนโลยีแห่งชาติอเมริกา (Baldrige National Quality Program. 2001 : 1) ; เดล (Dale. 1994 : 2) และบาร์คอตและมาร์ติน (Baltol and Martin. 1998 : 546-548) ที่กล่าวโดยสรุปว่า การบริหารคุณภาพแบบเบ็ดเสร็จมีหลักการสำคัญ 3 ประการ ประกอบด้วย การมุ่งเน้นให้ความสำคัญให้เกิดความพึงพอใจในระยะยาว การปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยผู้บริหารระดับสูงต้องมีความมุ่งมั่นและผูกพันกับการปรับปรุงอย่างแท้จริง และทุกคนในองค์กรต้องมีส่วนร่วมในการปรับปรุงคุณภาพ สอดคล้องกับองค์ประกอบของ TQM ซึ่งนักวิชาการหลายท่านกล่าวไว้ ได้แก่ พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ (2540 : 25) ; **ออกแลนด์** (Oakland. 1998 : 333) ; วิรพงษ์ ลือประสิทธิ์สกุล (2540 : 103-116) ; สถาบันมาตรฐานและเทคโนโลยีแห่งชาติอเมริกา (Baldrige National Quality Program. 2001 : 11) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540 : 116-118) ที่กล่าวโดยสรุปว่าองค์ประกอบของ TQM ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ เจตจำนงอันมุ่งมั่นและความผูกพันที่มีต่อคุณภาพของทุกคนในองค์กร โครงสร้างขององค์กรที่สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพ การปลูกฝังแนวคิด TQM ระบบการบริหารคุณภาพ เครื่องมือและเทคนิคต่างๆ การประเมินผลและการติดตามความก้าวหน้า การให้รางวัล และระบบการติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับรูปแบบของรางวัลคุณภาพแห่งชาติของประเทศต่างๆที่วิรพงษ์ ลือประสิทธิ์สกุล (2542 : 119) ได้รวบรวมและจัดกลุ่มตามแนวคิดที่ใกล้เคียงกันไว้หมวดเดียวกัน ดังนี้ การมุ่งลูกค้าและตลาด ภาวะผู้นำ การวางแผนกลยุทธ์ การบริหารกระบวนการ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การใช้ประโยชน์ของข้อมูลและเทคโนโลยี และผลลัพธ์ทางธุรกิจ นอกจากนี้สอดคล้องกับองค์ประกอบหลักที่กำหนดโดยสถาบันมาตรฐานและเทคโนโลยีแห่งชาติอเมริกา (Baldrige National Quality Award. 2001 : 5) ซึ่งประกอบด้วย 7 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ภาวะผู้นำ การวางแผนกลยุทธ์ การให้ความสำคัญกับนักเรียน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและตลาด สารสนเทศและการวิเคราะห์ การให้ความสำคัญแก่บุคลากรและหน่วยงานย่อย การบริหารกระบวนการ และผลการดำเนินงาน

จากการพิจารณาด้านการศึกษาผลการวิจัยพบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัลยรักษ์ เศษชะพานิช (2544) ที่พบว่าองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารคุณภาพแบบเบ็ดเสร็จ ในโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา มี 3 ส่วน คือ ตัวหลักคั่นซึ่งประกอบด้วยภาวะผู้นำของผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการและครูใหญ่ ระบบซึ่งประกอบด้วยสารสนเทศและการวิเคราะห์ กลยุทธ์ และการวางแผนปฏิบัติงาน การพัฒนาและการจัดการทรัพยากรมนุษย์ และการบริหารกระบวนการ และเป้าหมายซึ่งประกอบด้วย ผลงานของโรงเรียนโดยเน้นในเรื่องคุณภาพของนักเรียน และความพอใจของผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ (2540) ซึ่งนำรูปแบบ TQM มาใช้ในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อปรับปรุงพัฒนาให้เป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน คือ การสร้างความรู้ความเข้าใจ TQM สร้างทีมนำร่องเป็นตัวอย่าง นิยาม สำรวจความต้องการผู้ใช้บริการ สร้างวิสัยทัศน์และกำหนดภารกิจ ระบบรางวัล กำหนดแผนการดำเนินการ จัดตั้งทีมย่อย สร้างความสัมพันธ์ระหว่างทีมย่อย และรายงาน สมศักดิ์ คลประสิทธิ์ (2539) นำเสนอรูปแบบการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สรุปได้ว่า รูปแบบระบบการบริหารคุณภาพแบบ TQM ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ แนวคิดและหลักการ โครงสร้างระบบงาน และขั้นตอนการดำเนินงาน แนวคิดและหลักการ ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของระบบ TQM หลักการของระบบ ลักษณะพื้นฐานการบริหารแบบ TQM และองค์ประกอบขององค์กรตามระบบ TQM สอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศของ ชิโปนโกรเวอร์ (สมศักดิ์ คลประสิทธิ์. 2539 : 126 ; อ้างอิงจาก Shipengrover. 1994) ; สตีเฟน (Stephen. 2000) ; โฮวาร์ด (Howard. 1996) ; ชัชภาส เพื่อนหลวง (Chatchapas Fuinlong. 2000) ; ลาฟีเออ (Lafeur. 1996) และมิลเลอร์ (Miller. 1993) ที่ใช้องค์ประกอบต่างๆของรูปแบบ TQM ซึ่งใช้ในการพัฒนาคุณภาพการบริหารทั่วทั้งภาคธุรกิจอุตสาหกรรม มาประยุกต์ใช้กับสถานศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ดังนั้นสรุปได้ว่าความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน เกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบของเกณฑ์ความเลิศด้านการศึกษาที่มีความเหมาะสม ซึ่งประกอบด้วย 7 องค์ประกอบหลัก คือ ภาวะผู้นำ การวางแผนกลยุทธ์ การให้ความสำคัญกับนักเรียน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ใช้บริการ สารสนเทศและการวิเคราะห์ การให้ความสำคัญแก่บุคลากรและหน่วยงานย่อย การบริหารกระบวนการ และผลการดำเนินงาน นับเป็นองค์ประกอบของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษาของ MBNQA ซึ่งเป็นแม่แบบของการประเมินสู่ความเป็นเลิศ และเป็นองค์ประกอบหลักของการบริหารคุณภาพแบบเบ็ดเสร็จ ที่ใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารสำหรับภาคธุรกิจอุตสาหกรรม

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการกำหนดองค์ประกอบของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษาที่เหมาะสมนั้นสำคัญมาก เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญที่สถานศึกษาเอกชนใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ และพัฒนาศักยภาพการแข่งขันให้สูงขึ้นสู่มาตรฐานสากล เพื่อความอยู่รอดในปัจจุบันและอนาคตที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายหันมามุ่งเน้นคุณภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตามสถานศึกษาเอกชนต้องดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเสมอ เพื่อสามารถตอบสนองทันต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้

1.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของค่าคะแนนขององค์ประกอบเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมมากอย่างยิ่ง และค่าคะแนนรายการย่อยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมมาก

ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน เกี่ยวกับความเหมาะสมของค่าคะแนนรวม 1000 คะแนนมีความเหมาะสมมากอย่างยิ่ง และค่าคะแนนขององค์ประกอบส่วนใหญ่ (6 จาก 7 องค์ประกอบ) มีความเหมาะสมในระดับมากอย่างยิ่ง ได้แก่ ภาวะผู้นำ 120 คะแนน การวางแผนกลยุทธ์ 85 คะแนน การให้ความสำคัญกับนักเรียน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและตลาด 85 คะแนน การให้ความสำคัญแก่บุคลากรและหน่วยงานย่อย 85 คะแนน การบริหารกระบวนการ 85 คะแนน และผลการดำเนินงาน 450 คะแนน มีเพียงค่าคะแนนขององค์ประกอบเดียวที่มีความเหมาะสมในระดับมาก นั่นคือ สารสนเทศและการวิเคราะห์ 90 คะแนน สำหรับค่าคะแนนของรายการย่อยส่วนใหญ่ (10 จาก 19 รายการย่อย) มีความเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่ การพัฒนากลยุทธ์ 40 คะแนน (องค์ประกอบที่ 2) ความสัมพันธ์และความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 45 คะแนน (องค์ประกอบที่ 3) การวัดและวิเคราะห์การปฏิบัติงาน 50 คะแนน การจัดการสารสนเทศ 40 คะแนน (องค์ประกอบที่ 4) กระบวนการออกแบบและจัดการศึกษา 50 คะแนน การบริการนักเรียน 20 คะแนน กระบวนการสนับสนุน 15 คะแนน (องค์ประกอบที่ 6) ผลงานด้านการให้ความสำคัญกับนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 70 คะแนน ผลงานด้านงบประมาณการเงินและการตลาด 40 คะแนน และผลงานด้านบุคลากรและหน่วยงานย่อย 70 คะแนน (องค์ประกอบที่ 7) ส่วนค่าคะแนนของรายการย่อย (9 จาก 19 รายการย่อย) ที่มีความเหมาะสมในระดับมากอย่างยิ่ง ได้แก่ ภาวะผู้นำขององค์กร 80 คะแนน ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ 40 คะแนน (องค์ประกอบที่ 1) การปรับใช้กลยุทธ์ 45 คะแนน (องค์ประกอบที่ 2) ความรู้ด้านความต้องการที่สำคัญและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ให้บริการ 40 คะแนน (องค์ประกอบที่ 3) ระบบงาน 35 คะแนน การศึกษา การอบรมและการพัฒนาบุคลากรและหน่วยงาน 25 คะแนน ความเป็นอยู่ที่ดีและความพึงพอใจของบุคลากรและหน่วยงาน 25

คะแนน (องค์ประกอบที่ 5) ผลการเรียนรู้ของนักเรียน 200 คะแนน และประสิทธิผลขององค์กร 70 คะแนน (องค์ประกอบที่ 7)

เมื่อพิจารณาผลการวิจัยข้างต้นพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนเกี่ยวกับความเหมาะสมของค่าคะแนน สอดคล้องกับการกำหนดค่าคะแนนของสถาบันมาตรฐานและเทคโนโลยี ในการกำหนดค่าคะแนนแต่ละองค์ประกอบ และรายการย่อยของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษา MBNQA และการกำหนดค่าคะแนนของสถาบันเพิ่มผลผลิต ในการกำหนดค่าคะแนนองค์ประกอบหลัก และรายการย่อยของรางวัลคุณภาพแห่งชาติ TQA และเมื่อพิจารณาตามลำดับความสำคัญของแต่ละองค์ประกอบ ซึ่งจัดเรียงตามค่าคะแนนของแต่ละองค์ประกอบพบว่าสอดคล้องกับเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษารูปแบบ MBNQA เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ ผลลัพธ์ทางธุรกิจ 450 คะแนน ภาวะผู้นำ 120 คะแนน สารสนเทศ 90 คะแนน การวางแผนกลยุทธ์ 85 คะแนน การให้ความสำคัญกับนักเรียน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและตลาด 85 คะแนน การให้ความสำคัญกับบุคลากรและหน่วยงานย่อย 85 คะแนน และการบริหารกระบวนการ 85 คะแนน แต่ไม่สอดคล้องกับรูปแบบของรางวัลคุณภาพแห่งชาติของประเทศต่างๆ เช่น SQA EFQA และ JQA ซึ่งทุกรูปแบบกำหนดให้ความสำคัญการมุ่งลูกค้าและตลาดมีคะแนนสูงสุด ส่วนองค์ประกอบที่เหลือของ SQA เรียงตามลำดับคะแนนมากไปน้อย ดังนี้ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ ภาวะผู้นำ ผลลัพธ์ทางธุรกิจ การบริหารกระบวนการ การวางแผนกลยุทธ์ และการใช้ประโยชน์ของข้อมูลและเทคโนโลยี สำหรับลำดับคะแนนขององค์ประกอบที่เหลือของ EFQA เรียงลำดับคะแนนมากไปน้อย ดังนี้ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การบริหารกระบวนการ ภาวะผู้นำ ผลลัพธ์ทางธุรกิจ การใช้ประโยชน์ของข้อมูลและสารสนเทศ และการวางแผนกลยุทธ์ สำหรับลำดับคะแนนขององค์ประกอบที่เหลือของ JQA เรียงตามลำดับคะแนนมากไปน้อย ดังนี้ ผลลัพธ์ทางธุรกิจ ภาวะผู้นำ การบริหารกระบวนการ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การวางแผนกลยุทธ์ และการใช้ประโยชน์ของข้อมูลและสารสนเทศ และไม่สอดคล้องกับค่าคะแนนของรูปแบบ NAAC ซึ่งไม่ได้กำหนดเกณฑ์และค่าคะแนนของผลลัพธ์ด้านองค์กร รวมทั้งไม่ได้มีการพิจารณาด้านภาวะผู้นำเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยนำเข้า

พิจารณาด้านการศึกษางานวิจัยพบว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยของโฮวาร์ด (Howard, 1996) ที่ใช้รูปแบบของของ MBNQA เป็นเกณฑ์ในการพัฒนางานกิจการนักเรียน และยืนยันว่าสร้างผลลัพธ์ที่มีคุณค่าให้กับองค์กร และฟรีทซ์ (Fritz, 1993) ที่นำรูปแบบ MBNQA ใช้ประเมินคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา พบว่า ทุกคนในทุกระดับมีความสนใจในการพัฒนาคุณภาพหน่วยงานของตนเองโดยอาศัยเกณฑ์ของ MBNQA แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อีเบสต์ (Ebest, 1996) ที่สรุปว่ากลุ่มที่มีอิทธิพลมากที่สุดในกระบวนการนำ TQM ใช้ในโรงเรียน ได้ยก

ผู้บริหาร สตีเฟน (Stephen, 2001) ที่เสนอรูปแบบการจัดการด้านการศึกษา ซึ่งกำหนดค่าคะแนนให้มีความสำคัญเท่ากันทั้งปัจจัย กระบวนการ และผลลัพธ์ มิลเลอร์ (Miller, 1993) พบว่าความแตกต่างของการประยุกต์ใช้เกณฑ์ทั้ง 7 หมวดขึ้นกับขนาดของสถานศึกษา การแบ่งระดับใช้แนวทางการบริหาร สถานศึกษาขนาดใหญ่ให้ความสำคัญในด้านสารสนเทศ การใช้ทรัพยากรบุคคล การประกันคุณภาพ และผลลัพธ์

ดังนั้นสรุปได้ว่าความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน เกี่ยวกับความเหมาะสมของค่าคะแนนของแต่ละองค์ประกอบและรายการย่อย ของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการจัดการศึกษามีความเหมาะสม เนื่องจากสอดคล้องกับค่าคะแนนของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการจัดการศึกษาของ MBNQA ซึ่งเป็นต้นแบบของการประเมินสถานศึกษาเพียงเกณฑ์เดียวเท่านั้น สำหรับการนำไปประยุกต์ใช้ของประเทศต่างๆ ได้มีการปรับปรุงค่าคะแนนของแต่ละองค์ประกอบ โดยพิจารณาจากความสำคัญของแต่ละองค์ประกอบ ขนาดของสถานศึกษา แนวทางการบริหาร บริบทขององค์กร และทรัพยากรต่างๆ ขององค์กร ทำให้เกิดการกำหนดค่าคะแนนของแต่ละองค์ประกอบที่ต่างกันออกไป

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าการกำหนดค่าคะแนนที่เหมาะสมของแต่ละองค์ประกอบของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการจัดการศึกษา ต้องพิจารณาถึงความแตกต่างของสถานศึกษาในด้านต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาโดยใช้ทรัพยากรของตนเองอย่างแท้จริง เช่น ขนาดของสถานศึกษา และบริบทของสถานศึกษา เช่น สถานศึกษาในแต่ละสังกัดย่อมมีทรัพยากรและระบบการบริหารที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ควรกำหนดคะแนนและเป้าหมายความสำเร็จในทุกระดับของหน่วยงานย่อยอย่างชัดเจน เพื่อให้บุคลากรทุกคนเข้าใจและร่วมพัฒนาอย่างมีเป้าหมายเพื่อบรรลุเป้าหมายสูงสุดด้วยกัน สำหรับคำอธิบายรายการย่อยต้องใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่าย

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทางการให้คะแนนในส่วนของการประเมินสภาพการดำเนินงานและการปรับใช้ และการประเมินผลลัพธ์ของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษา โดยภาพรวมมีความเหมาะสมมาก และช่วงระดับคะแนน 6 ช่วงระดับคะแนนของการประเมินการดำเนินการและการปรับใช้ มี 3 ช่วงมีความคิดเห็นว่าเป็นเหมาะสมมากยิ่งขึ้น สำหรับการประเมินผลลัพธ์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นเหมาะสมมาก

ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน เกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทางการให้คะแนนซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นการประเมินสภาพของวิธีการดำเนินงานและการปรับใช้ และส่วนที่เป็นการประเมินด้านผลลัพธ์ ซึ่งแบ่งเป็น 6 ช่วงระดับ

คะแนน ได้แก่ 0%, 10-20%, 30-40%, 50-60%, 70-80% และ 90-100% โดยแต่ละช่วงมีข้อความบรรยาย มีความเหมาะสมในระดับมากและมากที่สุดทั้ง 2 ส่วน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการให้คะแนนแบบรูบริก ที่นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายสอดคล้องกัน ได้แก่ ชัยฤทธิ์ สีลาเดช (2540 : 54); สมศักดิ์ ภู่วิภาดารรรณ (2544 : 7); คูบิสซิมและโบริช (Kubiszyn and Borich. 2000 : 11); ฮาร์ท (กรมวิชาการ. 2546 : 5 ; อ้างอิงจาก Hart. 1995. **Portfolio Assessment**); มอสกอล (Moskal. 2000 : 15); นิทโกะ (Nitko. 2000 : 38) และโรนิส (Ronis. 2000 : 67) สรุปได้ว่า เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกที่มีการกำหนดมาตรฐานวัด และคุณลักษณะของมาตรฐานวัดอย่างชัดเจน และเป็นเกณฑ์ที่มีความเชื่อมต่อกัน เพื่อใช้ประเมินกระบวนการ ผลผลิตและการปฏิบัติ สอดคล้องกับประเภทของการให้คะแนนแบบรูบริกแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic scoring rubric) ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้แยกประเภทของเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกแบบแยกองค์ประกอบไว้ได้แก่ ชัยฤทธิ์ สีลาเดช (2540 : 55); กรมวิชาการ (2546 : 7); ปวีณา ป้ออาทิตย์ (2545 : 19); ฮาร์ท (กรมวิชาการ. 2546 : 5 ; อ้างอิงจาก Hart. 1995. **Portfolio Assessment**); จูดิธ (Judith. 2000 : 9); มอสกอล (Moskal. 2000 : 15) นิทโกะ (Nitko. 2000 : 39) และโรนิส (Ronis. 2000) สรุปได้ว่า เกณฑ์การให้คะแนนโดยทั่วไปมี 2 รูปแบบ คือ เกณฑ์การให้คะแนนแบบภาพรวม (Holistic scoring rubric) เป็นเกณฑ์การให้คะแนนที่พิจารณาโดยรวมไม่มีการแยกประเด็นย่อยๆ การให้คะแนนขึ้นอยู่กับคุณภาพของผลงานโดยรวม ซึ่งใช้เวลารวดเร็วแต่ไม่สามารถหารายละเอียดจุดเด่น และจุดพัฒนาได้ และเกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic scoring rubric) เป็นเกณฑ์การให้คะแนนที่แยกประเด็นย่อยๆตามองค์ประกอบ และกำหนดน้ำหนักคะแนนในแต่ละส่วน ใช้เวลาแก่แต่สามารถหารายละเอียดในการพัฒนาแต่ละองค์ประกอบหรือประเด็นย่อยได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวทางการให้คะแนนของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษาของ MBNQA (Baldrige National Quality Program. 2001 : 56) และรางวัลคุณภาพแห่งชาติ TQA (สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. 2546 : 62) ซึ่งแบ่งประเด็นในการพิจารณาแนวทางการให้คะแนนเป็น 2 ประเด็น คือ วิธีการดำเนินงานและการปรับใช้ และผลลัพธ์ โดยแต่ละประเด็นแบ่งระดับคะแนนออกเป็น 6 ช่วงระดับคะแนน ได้แก่ 0%, 10-20%, 30-40%, 50-60% 70-80% และ 90-100% แต่ละช่วงแสดงถึงมิติต่างๆที่สำคัญ หรือลักษณะเฉพาะของผลงานนั้น เพื่อพิจารณาคุณภาพของผลงานหรือผลการปฏิบัติงาน

พิจารณาด้านการศึกษายานวิจัย พบว่าไม่มีงานวิจัยใดทั้งในประเทศและในต่างประเทศที่ศึกษาเกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทางการให้คะแนนของเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษา จึงไม่สามารถอภิปรายผลการวิจัยนี้ในส่วนนี้ได้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะของการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป มีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1. ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนที่ต้องการพัฒนาศักยภาพการแข่งขันสู่ระดับสากล และสู่ความเป็นเลิศด้านการศึกษา ควรนำเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการประเมินตนเอง โดยพิจารณาในแต่ละประเด็นหรือองค์ประกอบ รู้ลำดับความสำคัญของแต่ละองค์ประกอบ และแนวทางในการดำเนินงานสู่ความเป็นเลิศ เพื่อสร้างแนวทางการพัฒนาอย่างมีระบบโดยใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างแท้จริง เกิดการพัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบต่อเนื่องและยั่งยืน

1.2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบายพัฒนาสถานศึกษาเอกชนสู่ความเป็นเลิศ

1.3. สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาระบบคุณภาพร่วมกับสำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษาชาติ นำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณากำหนดเกณฑ์เพื่อประเมินสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้านการจัดการศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้สถานศึกษามีแม่แบบของการบริหารการศึกษา และพัฒนาอย่างถูกมโนธรรม และเป็นการพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาจากการประกันคุณภาพสู่ความเป็นเลิศ เพื่อยกระดับมาตรฐานการจัดการศึกษาสู่สากล

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรทำการศึกษาเพิ่มในกลุ่มประชากรอื่นๆที่มีบริบทการบริหาร และระบบการจัดการทรัพยากรที่แตกต่างกัน เช่น สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น รวมทั้งศึกษาเพิ่มเติมจากสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่ผ่านการประเมินจากสมศ. รอบแรก เป็นต้น

2.2. ควรทำการศึกษาเชิงทดลองต่อไปเพื่อพัฒนาเกณฑ์ความเป็นเลิศด้านการศึกษาให้สมบูรณ์มากขึ้น โดยจัดทำคู่มือการใช้ และพัฒนาตัวบ่งชี้ของแต่ละองค์ประกอบให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น